

ning. Vi formene derfor, at Slutningsordene „da tilkommer dem herfor den samme Betaling som for Stævningers Forkyndelse“ bør udgaae, og istedet derfor sættes:

erholde Stævningmændene til lige Døling en Betaling af 16 Rbf. for hver af de 6 Første, for hvilke Forkyndelsen skeer, og 8 Rbf. for hver af de Dørige.

Ogsaa maae vi ansee det for ønskeligt, at der indskyder i denne Paragraph en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar nogen af Parterne ikke vilde afgive en bestemt Erklæring, om de ere fornøiede med Forretningen, eller om de forlange en ny Forretning afholdt af et dobbelt Antal Taxationsmænd. Det vil nemlig ikke sjelden være Tilfældet ved Udskiftningsforretninger, naar en mindelig Forening ei har kunnet tilveiebringes, at enkelte Parter aldeles ikke ville afgive nogen Erklæring, og vi troe det derfor rigtigt, at i 8de Passus, første og anden Linie, Ordene „Finde“ — „til Protokollen“ forandres saaledes:

Finde de Intet mod Forretningen at erindre, eller ville de ikke afgive den forlangte Erklæring, da føre Taxationsmændene derom det Fornødne til Protokollen.

Efter sidste Passus af denne Paragraph skulle Taxationsmændene uden Betaling meddele Requirenten en bekræftet Udskrift af Forretningen. Ved denne Bestemmelse bliver Protokollen endnu i længere Tid undragen Formandens Baretagt — thi meget sjelden vil Udskriften kunne meddeles strax ved Forretningen — og Udfærdigelsen vanskeliggjort ved Taxationsmændenes forskellige og fraliggende Bopæl. Det tør vel ogsaa i sig selv synes mere stemmende med en rigtig Forretningsorden, at Udfærdigelse af Forretningens Beskrivelse henlægges under Formanden, og at ham tilstaaes derfor en passende Betaling, i Lighed med hvad der er vedtaget for Udskrifter af Forretninger om Høveri-Afløsning, og som er den samme Betaling, som erlægges efter ældre Anordninger for Beskrivelse af Landvæsenscommissions-Forretninger, nemlig 24 § for hver Ark. Herved maa heller ikke oversees, at for Udfærdigelsen af Tilfælgelserne erlægges ingen Betaling, saa at Gebyret for Beskrivelsen er egent-

lig den eneste Indtægt, der knytter sig til Formands-Functionen. Vi tillade os derfor at foreslaae, at Paragraphens sidste Passus forandres saaledes:

Udskrifter af Protokollen, bekræftede af Formanden, blive af ham at meddele de Bedkommende, som begjere det, mod en Betaling af 24 Rbf. for hvert Ark.

ad § 3.

Den Betaling, som er hidtil tilkommet Taxationsmændene efter Sportel-Reglementet af 22de Marts 1814, er forhoiet her for hver fra 54 § til 1 Rbd. 12 § for hver halv Dag Forretningen varer. Anordningen af 29de Juli 1846 bestemmer Betalingen for de der nævnte Synsmænd til 64 § for hver, for en halv Dags Arbejde, regnet til 6 Timer, eller 1 Rbd. for en heel Dags Arbejde; og have de for denne Betaling selv at afgive Befordring, naar Afsædet ligger indenfor en halv Mil fra deres Bopæl. Det Landboecommissionen forelagte Lovforslag foreslog den samme Betaling til Taxationsmændene, som bestemmes i det foreliggende Lovudkast, men foreslog ingen fri Befordring, med mindre Afstanden fra Hjemmet til Mødestedet udgjor over 1 Mil, i hvilket Tilfælde der skulde godtgjøres hver Taxationsmand 64 § for Befordring til og fra Mødestedet. Disse Bestemmelser i Forening med, at enhver Forretning i Reglen vil medtage over 4 Timer, som efter Sportelreglementet regnes for en halv Dags Arbejde, og at Sportelreglementets § 150 ogsaa indeholder samme Forskrift angaaende Befordring, som Anordn. af 29de Juli 1846 § 70, tør indeholde en begrundet Anledning til at foretage i Lovudkastets Bestemmelser en Forandring, uden hvilken Befordringerne, især ved mindre Udskifninger, vilde blive meget byrdefulde. Ogsaa maa her erindres: at den Betaling, som Sportelreglementet bestemmer for Mænd af „særdeles Sagkyndighed“, og som for Taxationsmændene her er optagen, ikke ved nogen senere Lovgivning er fulgt, selv hvor Gjenstandens Bigtighed og Mændenes Sagkundskab og Forretningsdygtighed maa komme i samme Betragtning som ved nærværende Sag. Paa disse Grunde maae vi